

N:o 17.

Ank. till Riksd. kansli den 28 mars 1904, kl. 3 e. m.

Memorial, i anledning af väckt förslag om vissa ändringar i gällande förordning angående stämpelavgiften.

(I:a A.)

I II Art. af gällande förordning angående stämpelavgiften, hvilken artikel innehåller bestämmelser om stämpel till enskilda handlingar, finnes under rubriken *växel* föreskrifvet, bland annat:

»Där växel ställes att å utrikes ort betalas eller är utfärdad å utrikes ort, skall, oberoende af den stämpel, som i allmänhet är stadgad, växeln, då den utställes eller, om den utfärdas utom riket, innan den här i riket öfverlätes eller till godkännande eller betalning företes, förses med stämpel af 50 öre för belopp, ej öfverstigande 1,000 kronor, och därutöfver 50 öre för hvarje påbörjadt tusental kronor, hvarå den lyder, dock att frihet från stämpel äger rum för växel, som är ställd att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren, ävensom för växel, som är dragen från utlandet på utlandet och endast är betalbar i utlandet.

År växel utfärdad i flera exemplar och har ett af dem blifvit med nyssnämnda särskilda stämpel försedt, vare de öfriga från sådan stämpel fria.»

Förordningen innehåller vidare den bestämmelsen, att kronan är befriad från utgörande af stämpelavgift enligt förordningens II Art.

Bih. till Riksd. Prot. 1904. 5 Saml. 1 Afsl. 14 Häft. (N:o 17)."

Enligt hvad för bevillningsutskottet blifvit kändt, hafva vid tillämpningen af nyss omförmälda bestämmelser olika meningar gjort sig gällande. Det förekommer nämligen, att särskilt ett statens ämbetsverk för betalning af vissa leveranser från utlandet begagnar sig af växlar, hvilka icke äro betalbara vid uppvisandet. Från vederbörande ämbetsverks sida har vid inköp af sådana växlar framhållits, att som kronan är fri från utgörande af stämpelafgift, någon stämpelbeläggning af dylika växlar icke borde komma i fråga. I Sveriges riksbank åter, där dessa växlar rekvireras, har det ansetts, att förordningen angående stämpelafgiften kräfver, det sådana till ämbetsverkets order utfärdade växlar stämpelbeläggas, hvarvid hänvisats till de i nämnda förordning förekommande bestämmelserna, att dylik växel skall, då den utställs, förses med stämpel, ävensom att den, som underläter att iakttaga förordningens föreskrifter härutinnan, gör sig förfallen till drygt ansvar.

Det torde visserligen få anses vara med förordningens nuvarande lydelse förenligt, att sådana växlar, om hvilka här är fråga, böra af vederbörande bankinrättning, då växlarna utställas, förses med stämpel, men enligt sakens natur, hvilket ock funnit uttryck i gällande praxis, lärer det emellertid vara den, hvilken köper växeln, som får vidkännas den af stämpelbeläggningen förorsakade utgiften; och blifver det alltså i förevarande fall statsverket själft, som har att erlägga den ifrågavarande afgiften.

För att undanröja den oegentlighet, som sålunda äger rum, har bevillningsutskottet, med begagnande af den bevillningsutskottet enligt 40 § riksdagsordningen tillerkända befogenhet, ansett sig böra föreslå erforderligt tillägg till nu gällande stämpelförordning.

I sammanhang hämed har dock uppmärksamheten blifvit fäst därå, att ett liknande förhållande som det, hvarom här ofvan förmäles, äger rum med afseende å bevis om insättning å depositionsräkning hos bank eller bankir.

Ofvannämna Art. II i stämpelförordningen innehåller under rubriken *depositionsräkning* följande:

»*Depositionsräkning* hos bank eller bankir: bevis om insättning därå skall vid utgivvandet förses med stämpel af 50 öre för deponeradt belopp, som ej öfverstiger 1,000 kronor, och därutöfver 50 öre för hvarje påbörjadt tusental kronor;

dock att bevis om insättning å depositionsräkning af belopp, ej öfverstigande 100 kronor, är fritt från stämpel, samt att dylikt bevis å belopp, som öfverstiger 100 kronor, men icke 300 kronor, skall förses

med stämpel af 20 öre och bevis å belopp, som öfverstiger 300 kronor, men icke 500 kronor, med stämpel af 30 öre.

Sökes på grund af depositionsbeviset hos offentlig myndighet betalning, skall detsamma förses med särskild stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är depositionsbevis fritt från sistnämnda stämpelafgift, då på grund däraf fordran bevakas i konkurs.»

I sist omförmälda afseende har erinrats, att åtskilliga statens verk och inrättningar för fruktbar görande af fonder eller influtna medel anlita depositionsräkning hos enskilda bankinrättningar. Anledningen till att dessa medel icke insättas å dylik räkning hos Sveriges riksbank är den, att riksbanken enligt gällande bestämmelser icke är berättigad att lämna någon räntegodtgörelse å därstädes deponerade medel. Vid insättning å depositionsräkning, hvarom nyss är nämnt, har uppstått fråga, huruvida bevis om dylik insättning bör stämpelbeläggas eller ej. I likhet med hvad ofvan blifvit sagt om växlar, torde det få anses vara med stämpelförordningens nuvarande lydelse förenligt, att, då bevis, hvarom här är fråga, vid utgifvandet skall förses med stämpel, det åligger den bank, som utfärdar beviset, att tillse, det denna föreskrift varter behörigen iakttagen. Men äfven härvidlag lärer det vara den, för hvilkens räkning beviset utfärdas, som får vidkännas den ifrågavarande utgiften, och blifver det alltså i nu antydda fall statsverket själf, som har att erlägga den föreskrifna afgiften. Jämväl detta förhållande synes utskottet innehära en oegentlighet, och har utskottet fördenskull ansett sig böra föreslå sådant tillägg till gällande stämpelförordning, att dylikt depositionsbevis varter fritt från stämpel. Då vidare äfven för riksgäldskontoret möjligen kan komma att förefinnas behof att för insättning af influtna medel anlita depositionsräkning, har utskottet ansett lämpligt, att den ifrågasatta stämpelfriheten kommer att omfatta jämväl bevis om insättning å dylik räkning af medel för Riksdagens verk. I dessa fall har emellertid den föreslagna stämpelfriheten ansetts böra åtnjutas endast så länge medlen innestå för deponent tillhörande någon af nyss angifna kategorier.

På grund af hvad sålunda anförlts hemställer utskottet,

att Riksdagen ville besluta:

1:o) att rubriken »växel» i 8 § af förordningen angående stämpelafgiften skall erhålla följande förändrade lydelse:

»*Växel, godkänd eller protesterad; lika med Skuldebref.*

Där växel ställes att å utrikes ort betalas eller är utfärdad å utrikes ort, skall, oberoende af den stämpel, som i allmänhet är stadgad, växeln, då den utställes eller, om den utfärdas utom riket, innan den här i riket öfverlätes eller till godkännande eller betalning företes, förses med stämpel af 50 öre för belopp, ej öfverstigande 1,000 kronor, och därutöfver 50 öre för hvarje påbörjadt tusental kronor, hvarå den lyder, dock att frihet från stämpel äger rum för växel, som är ställd att vid uppvisandet betalas af medel, som hos bank eller bankir föras i räkning för utställaren, ävensom för växel, som är dragen från utlandet på utlandet och endast är betalbar i utlandet, så ock för växel, som ställes att betalas till statsförvaltningen tillhörande allmänt verks eller styrelsес order.

År växel utfärdad i flera exemplar och har ett af dem blifvit med nyssnämnda särskilda stämpel försedt, vare de öfriga från sådan stämpel fria,» och

2:o) att rubriken »depositionsräkning» i 8 § af förordningen angående stämpelafgiften skall erhålla följande förändrade lydelse:

»*Depositionsräkning* hos bank eller bankir: bevis om insättning därå skall vid utgivvandet förses med stämpel af 50 öre för deponeradt belopp, som ej öfverstiger 1,000 kronor, och därutöfver 50 öre för hvarje påbörjadt tusental kronor;

dock att bevis om insättning å depositionsräkning af belopp, ej öfverstigande 100 kronor, är fritt från stämpel, samt att dylikt bevis å belopp, som öfverstiger 100 kronor, men icke 300 kronor, skall förses med stämpel af 20 öre och bevis å belopp, som öfverstiger 300 kronor, men icke 500 kronor, med stämpel af 30 öre.

Hvad sålunda är stadgadt om stämpelbeläggning af depositionsbevis äger icke tillämpning i afseende å bevis om insättning å depositionsräkning af medel för statsförvaltningen tillhörande allmänt verk eller styrelse samt

Riksdagens verk, så länge dessa medel för sådant verk eller styrelse innestå.

Sökes på grund af depositionsbeviset hos offentlig myndighet betalning, skall detsamma förses med särskild stämpel af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af det kapitalbelopp, för hvilket betalning sökes;

dock är depositionsbevis fritt från sistnämnda stämpelafgift, då på grund därav fordran bevakas i konkurs.»

Stockholm den 24 mars 1904.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Herrar Wester, J. Bromée och Almqvist hafva begärt få antecknadt,
att de icke deltagit i detta ärendes behandling inom utskottet.
